

PŘIJETÍ ZA SYNY

CHIJOKE NWAUCHE

(Konference Špindlerův Mlýn, říjen 2011)

Rád bych pokračoval tam, kde přestal bratr Burt dnešního rána. Když mluvil, Bůh mi položil na srdce určité slovo, které mi říkal asi před měsícem. Mluvil o svém domě. Věřím, že je čas, abychom vstoupili na novou rovinu, do nové dimenze. Jsem si jist, že mnozí z nás jsou již unaveni tím, kde se nacházíme. Ptáme se: „Bože, to je všechno, není tam něco dalšího?“ Pamatuji si, že jsem se před mnoha lety nacházel na stejném místě. Mluvili jsme v jazycích, dělali jsme zázraky. Začal jsem svoji službu v době, kdy jsem byl ještě student medicíny, ale říkal jsem Bohu: „Bože, copak není ještě něco dalšího?“ Nepochybuji o tom, že mnoho lidí v církvi se dostalo na podobné místo.

Dnešního rána bratr Burt mluvil o církvi svatyně. Víte, mám rád historii. Věřím, že mnozí z nás známe a milujeme dějepis. Koneckonců, my jsme tou historií. Amen. A tak to není jen o tom dějepis znát, ale být tím dějepisem. Amen? Velmi dobře známe Martina Luthera, víme o něm. Pochopitelně víme o našich bratřích ze Skutků apoštolských. Známe velmi dobře milníky, kterými Bůh provedl církev. Cítím, vnímám, že potřebujeme jasně porozumět tomu, co k nám Bůh mluví. Je důležité, abychom věděli z Písma, co Bůh říká, protože to nemá nic společného s tím, jak se cítíme. Jak už nám řekl bratr Burt, církev nás učila spoustu lží. Mnozí z nás žijí v té lži. Jak by se vám líbilo, kdybyste například řekli: „Posledních třicet let jsem žil ve lži.“ Je to možné? Je vůbec možné, že byste třeba posledních třicet let žili ve lži? Chodíte v realitě, která není realitou, není realitou v Božím plánu. Víte, bratří, Bůh posunul hranice. Boží záměr se posunul. Bůh v tuto chvíli zasahuje v církvi. Boží království přichází právě nyní. Haleluja. Boží království přichází v tuto chvíli. Pokud se podíváte okolo sebe, jenom slepec by neviděl, že se něco musí stát. Jenom slepý člověk by neviděl, že se něco stane.

Vím, že máme problém. Ten problém se týká času. Amen. Protože když někdo začne mluvit o nějakém čase nebo blízkosti, říkáte si: A jáje! Zas bude někdo mluvit o roce 2008. Rok 2008 přišel, odešel, a nic se nestalo. Ale podle jakého kalendáře? Který kalendář sledujete? Haleluja.

Bůh jedná na základě času. A čas přišel, nastal. Bůh jedná a pracuje rychle, aby nás připravil. Aby nás připravil na soud, který bezprostředně hrozí. A tak vám žádné datum nedám, protože žádné nemám. Haleluja. Ale Bůh v Ageovi promluvil slovo. Nemáme dost času, takže nebudu číst verše, ale budu je citovat, abychom se k nim mohli vrátit později. Slovo, které mi Bůh řekl, je, že bydlíme v zastřešených domech.¹ Bylo to slovo o zastřešených domech.

Každé probuzení musí být postaveno na určitém základu. Boží slovo říká: „Zapiš vizi, tak aby byla jasná.“ (Abakuk 2:2) Řekni ji jasně, aby ten, kdo ji čte, mohl běžet. Protože Bůh říká, že musíme běžet. Pokud však chcete běžet, musíte mít vizi. Musíte porozumět tomu, odkud přicházíte a kam jdete. Takže kdybych přišel a začal mluvit něco jiného, než čemu věříte, museli byste mě odsunout stranou. Řekli byste: „Ne, já věřím Božímu slovu, protože jsem viděl!“ Když nemáme vizi, máme tendenci následovat dav. Bůh říká, že bydlíme v zastřešených domech. Ten dům může být třeba to, že jste si ve své mysli řekli, že vás Bůh povolal, abyste byli lékařem. Nebo máte vizi, že budete manželkou v domácnosti. Anebo jako bratr George, že budete pošťákem. Někdo jiný, že bude právníkem. Anebo cokoli jiného. A tak jste to posledních třicet let dělali. Ráno jste vstali a zjistili jste, že jste inženýr. Anebo že jste matka v domácnosti. Na základě toho jste ve svém životě začali jednat. Bůh se na vás dívá, dívá se na mne a ptá se: „Co to dělá?“ „Co dělá ta žena?“ Haleluja.

Musíte
porozumět
tomu, odkud
přicházíte
a kam jdete.

Bůh pro nás má záměr. Pokud se podíváme do Efezským 1:5 ...² Víte, Efezským 1:5 je pro mě takový válečný pokřik. Mluví o adopci, o přijetí za syny. Ten verš mluví o tom, že od založení světa... Můžu se vás zeptat? Kdy došlo k založení světa? Kdy byl svět založen? Je to zhruba sto miliónů let, že? Anebo před milióny, milióny, milióny, milióny let? Haleluja. Píše se, že Bůh vás přijal za syny před založením světa. Ale víte, skrývá se v tom určitý problém. Naši bratří, velmi drazí bratří, se trochu odchýlili a začali mluvit o konečném smíření. Nebo o věčné jistotě.

¹ Aggeus 1:4 – „Jest-liž vám čas, abyste vy seděli v domích svých taflovaných (v hebr. orig. pokrytých, zastřešených), a dům tento pustý stál?“

² Efezským 1:4–5 – „Jakož vyvolil nás v něm před ustanovením světa k tomu, abychom byli svatí a neposkrvnění před obličejem jeho v lásce, předzřídív nás k zvolení za syny skrze Ježíše Krista v sebe, podle dobře libé vůle své.“

Anebo, jinými slovy, jednou spasen, navždy spasen. Všechna podobná učení, která se drží tohoto tématu. Tato učení vznikla, když ďábel vstoupil do Božího díla. Vstoupil do toho, co dělá Bůh.

Pravdou je, že Bůh přijal za syny právě a konkrétně vás před zalo-

Existuje cesta,
kterou vám
Bůh předložil.

Je to cesta přijetí za
syny. Ti, kteří jsou
v Kristu, jsou
nakonec přijati za
syny.

žením světa. A jak takové přijetí za syny probíhá? Když vyjdu těmito dveřmi ze sálu, skončím v restauraci. Tímto způsobem funguje i přijetí za syny. Existuje cesta, kterou vám Bůh předložil. Je to cesta přijetí za syny. Chcete-li být přijati za syny, musíte se vydat právě touto cestou. A musíte tou cestou projít až na konec. Na konci jste přijati za syny. Pokud se vydáte jinou cestou, za syny být přijati nemůžete. Protože přijetí za syny je postavené na určitém principu. On říká, že vás vyvolil v Kristu. Rozumíte tomu? Vyvolil vás v Kristu. Ti, kteří jsou v Kristu, jsou nakonec přijati za syny. Jak se stanete součástí Krista? Skrze konečné smíření? Nebo tím, že jste jednou spaseni navždy? Je toto způsob, jakým vstoupíte do

Krista? Ne, kdepak, pro vstup do Krista je nutno splnit určitý standard. Obávám se, že my, kteří kážeme, jsme minuli cíl. Musíte mi odpustit. Protože i já patřím mezi ty, kteří minuli cíl. My o tom standardu bohužel nemluvíme. Najdete ho ve Zjevení 20 od 4. do 6. verše.³ Tam se o něm píše. Stojí tam, že duše musí být s'ata. Duše musí být připravena o hlavu.

A tak bych to rád shrnul, aby to, co říkám, bylo jasné. Existuje přijetí za syny, a to přijetí za syny musí být v Kristu. Abychom vstoupili do Krista, musí naše duše přijít o hlavu. Je to velmi jednoduchá zvěst. Duše musí přijít o hlavu. Hlava vaší duše není vaše fyzická hlava. Možná se k tomu ještě dostaneme později. Dá-li Pán, tak se k tomu ještě dostaneme. Ale my potřebujeme pochopit základ, porozumět, proč tomu tak je a proč právě o tom nyní Bůh mluví. Musíme také porozumět časovému prvku,

³ Zjevení 20:4–6 – „I viděl jsem stolice, a posadili se na nich, i dán jest jim soud, a viděl jsem duše stínaných pro svědectví Ježíšovo a pro slovo Boží, a kteříž se neklaněli šelmě, ani obrazu jejímu, a aniž přijali znamení jejího na čela svá, anebo na ruce své. A ožili a kralovali s Kristem tisíc let. Jiní pak mrtví neožili, dokudž by se nevyplnilo tisíc let. A toť jest první vzkříšení. Blahoslavený a svatý, kdož má díl v prvním vzkříšení. Nad těmit' ta druhá smrt nemá moci, ale budou kněží Boží a Kristovi, a kralovati s ním budou tisíc let.“

který je spojený s tímto slovem. Protože toto slovo s sebou nese určitou naléhavost. To je důvod, proč bude tato konference průlomová. Bude určitým milníkem. Kdo z vás už jste slyšeli o Azusa street? Azusa street. Už jste slyšeli o probuzení na Azusa street? Haleluja. Mohla by tato konference být naší Azusa street? Víte, naše očekávání není dostatečně vysoko. Nám by stačilo mít jen další konferenci. Ale pokud je vaše očekávání vysoko, tak si uvědomíte, že jsme na místě zvratu. Haleluja.

Mluvíme o základu tohoto přijetí za syny – každý, kdo chce být v Kristu, musí přijít o svou hlavu. A jak říkal bratr Burt dneska ráno, cíl, ke kterému směřuje věřící, není nebe. Protože pokud jsme věřící, už jsme v nebi. Každý nevěřící je v pekle. Já vím, že s tím máte možná problém. Ale je to pravda. Existují různé úrovně pekla. Existují také úrovně nebe. A to je problém, který máme. Protože se nedržíme Písma. Existuje jenom černá a bílá. Království temnoty a království světla. Ta dvě království se nesměšují. Věřící byl vytržen z pekla do nebe. Ale musí zvítězit nad druhou smrtí. Nebezpečí, kterému čelíme, je druhá smrt. A tak Písmo říká, že ten, „*kdo zvítězí, nebude uražen od smrti druhé*“. (Zj 2:11) Ti, kteří nezvítězí, jsou ohroženi druhou smrtí, což je ohnivě jezero. Což je plnost pekla. Takže svět jako takový je místo vzpoury. Je to místo antikrista. Víte, po mnoho let nám to možná nebylo zjevné. Dneska ráno nám bratr Burt řekl, že šelma byla zraněna až k smrti. Ale vidíme, že zranění bylo uzdraveno. Víte, posledních pár století byla Boží bázeň po celém světě, není-liž pravda? A hádejte, co se děje teď? Najednou si lidé uvědomili, že mohou odhodit Boží bázeň. A tak vám říkají: „Tenhle svět patří nám. Je náš. Můžeme si dělat, co chceme. Nechceme Boha, nechceme Krista. Všechno, co je spojené s Kristem, chceme vytěsnit z našeho systému.“

Každý, kdo
chce být
v Kristu, musí
přijít o svou
hlavu.

Existuje cílený záměr vymazat Krista a vědomí Boha z povrchu země. Víte proč? Protože šelma byla uzdravena. Šelma byla uzdravena. Rána byla uzdravena. Víte, ta šelma je duch, ale o tom dnes večer mluvit nebudeme. Rád bych vám vykreslil obrázek ze základních prvků toho, co Bůh dělá. Abyste si uvědomili, že nejste v bezpečí. Ani já nejsem v bezpečí. Nebojím se světa. Víte, i kdybych lidi ve světě přijal za přátele, i kdybych svět miloval, svět nikdy nemůže milovat mě. Nemůže nikdy milovat ani vás. Protože všechno, za čím stojíte, je proti světu. A to je důvod, proč Bůh říká, že bydlíme v zastřešených domech. Žijeme ve

falešném bezpečí. Víte, zóna našeho pohodlí je falešná. Máme práci, za kterou dostáváme výplatu, a myslíme si, že jsme v bezpečí. Je to způsobeno tím, že jsme nepochopili, že pracujeme v pekle. Vaše práce, vaše zaměstnání, je peklo. Každou věc, kterou procházíte, každý tlak má pod kontrolou ďábel. Stojí to na určitém předpokladu, a sice, že Boží slovo říká, že ďábel je bohem tohoto světa pro tento časový úsek. Celé je to zasazeno do určitého časového rámce. A to mě přivádí ke druhému bodu, který chci dneska večer přinést.

Zjevení 20:1 něco říká. Co říká? Píše se tam, že anděl sváže ďábla. Jsem velmi rád, že dnes je v této místnosti spousta biblických studentů. Kdo je ten anděl? Je to anděl, který sestupuje z nebe? Říkáte, že to není takový anděl? Je to anděl, který přijde z východu. Je to anděl, který povstává z východu. On nepadá z východu. Ale povstává z východu. Víte, jsou andělé, kteří povstávají, a jsou andělé, kteří padají. Je to tak? Ale tenhle povstává z východu. Anděl je posel. Nebo to řekněme jinak: je to skupina lidí, kteří byli pověřeni, aby přinesli zvěst nebo naplnili Boží pověření. A tak zde máme anděla – člověka. Abych vám trochu pomohl Písmem, protože to potřebujeme mít podložené, Bible říká, že ve vzkříšení budeme jako co? Jako andělé.⁴ Je to správně, říkám to dobře? Boží slovo říká, že vzkříšení – a mimochodem, kdo je to vzkříšení? Ježíš říká: „*Já jsem vzkříšení a život.*“ Haleluja! A tak jsem si jistý, že nikoho neurážím, když o vás mluvím jako o andělech. Koneckonců jste více než jen andělé. Haleluja. Boží slovo říká, že budeme spoludědicové s Kristem. (Ř 8:17) A on dal anděly jako služebné duchy těm, kteří mají dědičně obdržet spasení. (Žid 1:14) Jak se to týká našeho postavení v Bohu? To není o pýše, že bychom si řekli: Jsme lidé, a tím jsme vyšší než andělé. Ale mluvíme o dědictví. Mluvíme o záměru v Bohu. Mluvíme o vizi. Mluvíme o přijetí za syny. Už od založení světa měl Bůh něco na mysli. Chci, abyste si uvědomili, že to bylo ještě dříve, než začal existovat národ jménem Izrael. A to bylo dříve než Azusa street. Bylo to před hnutím pozdního deště. Dokonce se to stalo dřív, než bylo jakékoliv hnutí, které znáte. Již tehdy Bůh ve svém srdci přijal lidi za syny.

Bohu nejde o nějaké hnutí. Děkujeme Bohu za Luthera a za hnutí Beránkovo. Nevíte, co myslím hnutím Beránka? Bylo to hnutí, které přineslo znovuzrození. Že se musíte znovu narodit. Ale přijetí za syny, o kterém mluvíme, jde o mnoho dál než znovuzrození. Protože Bůh vás

⁴ Lukáš 20:36 – „*Nebo ani umíratí více nebudou moci, andělům zajisté rovni budou. A jsou synové Boží, poněvadž jsou synové vzkříšení.*“

chce adoptovat, abyste byli Jeho synové. Myslím si, že ani nedokážeme ocenit, jak silné, jak hluboké, jak výjimečné, jak velké to celé je. Tedy pokud nejsme schopni rozluštit otázku Krista jako takového. Kdo je Kristus? Protože Bible říká, že jako synové budete spoludědicové s Kristem. Moje mysl je na to příliš malá. Včera večer jsme sem přijeli potmě a bratr Radek mi ukázal jednu planetu. Bylo to pro mne příliš velké, abych to pochopil. Protože já takovým věcem nerozumím. Ta planeta je vzdálená milióny kilometrů. Vypadá jako velká hvězda. Bůh takových věcí stvořil milióny. Stvořil jich milióny a milióny. Bůh říká, že jsme spoludědicové s Kristem. Všechny ty věci byly učiněny skrze Krista. Byly učiněny Jím, pro Něj, Jemu, díky Němu trvají... Ať už to vyjádříte jakkoli, tak to jenom popisuje Boží záměr. A Bůh řekl, že vás učinil spoludědice s Kristem.

Bože, co je
člověk?
Co vlastně
v člověku vidíš?

Stále se Boha ptám na jednu věc. Mám jednu otázku, kterou Bohu kladu. Proč já? Proč já? David byl zcela přemožen, bylo toho na něj příliš a řekl své ženě: „Přines mi židli a postav mi ji prosím do zahrady.“ Posadil se tam. „Nechci, aby mě kdokoli další tři hodiny rušil.“ Řekl: „Bože, co je člověk?“ Víte, to je ta otázka: „*Co jest člověk, že jsi naň pamětliv?*“ (Ž 8:4) Co vlastně v člověku vidíš? Pokud si myslíte, že nemáte žádnou hodnotu, dovolte mi, abych vám položil jednu otázku. Pokud nemáte žádný význam, proč se s vámi ďábel tak otravuje? Když jste nikdo. Pokud jste propadák, nikdy nic neuděláte dobře, nikdy nemůžete být dobří..., proč si v takovém případě dává ďábel tu práci, aby vás zničil?

Protože něco spatřil. Ezechiel 28. kapitola, respektive Izaiáš 14. kapitola. V Izaiáši 14 je pro nás verš. Píše se tam: „Povstanu a posadím se k straně půlnoční. Budu sedět nad Siónem. Budu jako Nejvyšší.“⁵ Protože ďábel vidí něco, co my, církve, nevidíme. Ale tomu je konec. Je to u konce. Protože my vstupujeme do času, kdy budeme znát, jako jsme poznáni. (1Kor 13:12) My ani nevíme, kdo jsme. Ale tomu je konec. Protože budeme znát, jako jsme poznáni. Boží slovo říká, že jsme známi a je o nás psáno v nebi jako o spoludědicích Krista. Kristus je věčný syn Boží. Nevím, jestli jste to slyšeli. Kristus je ten věčný syn Boží. Ještě než

⁵ Izaiáš 14:13–14 – „Však jsi ty říkával v srdci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou, a posadím se na hoře shromáždění k straně půlnoční. Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu.“

začal čas, tak byl synem Božím. Až skončí čas, zůstane synem Božím. A Bůh řekl: „Vy jste spoludědicové s Kristem.“ Haleluja.

Ďábel ví, že jeho čas je krátký, protože Bůh dává svému lidu něco nového. Blížíme se k novému milníku. Přicházíme k nové chůzi a zkušenosti v Bohu. To je důvod, proč Boha nezajímá „církev“. Nezajímá ho vaše „služba“. Doufám, že se nikdo nenazlobí – Boha nezajímá ani Sonlight ministries. Boha nezajímá ani Apoštolská církev. Boha nezajímá žádná služebnost. Má totiž svůj záměr. Bůh má záměr a zajímá ho Jeho vlastní dům. Bůh má jenom jeden zájem, a sice svůj dům. Říká: „Proč opouštíš můj dům a jdeš si budovat svůj vlastní? Dokonce říkáš, že není čas budovat Boží dům.“ A mezitím si budujeme svoje vlastní zastřešené domy. Bůh říká: „Miluji tě, a proto pro tebe něco udělám.“

Církev
poslední doby
je zmatená.
Ještě jsme se řádně
nerozhodli jít kupředu.
A zároveň
jsme se ani nerozhodli
se vrátit.

Pokud vás Bůh miluje, tak řekl, že bude třesení. Bůh bude třást věcmi, aby nás povolal, aby nás vytrhl ze spánku. Říká, že učiní díry v našich kapsách. Že odstraní část našeho přikrytí, aby nás ďábel mohl trošičku zlobit. Ďábel může vás nebo mě tak trošičku zlobit a otrávit, abychom si uvědomili, že je něco špatně. Něco je špatně s naší církví.

Něco je špatně s naším náboženstvím, bratří. Jednou mi Bůh mluvil o Eliášovi. Řekl: „Můj lid je v údolí rozhodnutí.“ Církev poslední doby je zmatená. Církev poslední doby je zmatená. Ještě jsme se řádně nerozhodli jít kupředu. A zároveň jsme se ani nerozhodli se vrátit. A tak pro sebe tvoříme nové místo. Ale buď jste bílí, nebo jste černí. Buď jste v Božím království, nebo nejste. Ale my jsme někde uprostřed. Říká se tomu šedá zóna. Zóna nikoho. Bůh ji nemůže chránit. Bratří, Bůh nás nemůže chránit. Nemůže chránit církev šedé zóny. Bůh vlastně ani neví, co to je. Říká, že jsme buď horcí, nebo studení. Když jste vlažní, tak ani neví, co to je. Bůh pro to nemá připravené žádné zaopatření. To je místo, na kterém se nacházíme, bratří. Jsme pohodlnou církví svatyně. Ale to mě přivádí k principu dne očišťování. V Leviticu je verš, který to sumarizuje.

Myslím, že je to Leviticu 16:17.⁶ Ve dni očišťování budou dva směry pohybu. Chci, abyste si to uložili ve svých srdcích, protože je to věc, ve které jde o život a o smrt. Není to o nejlepších přátelích. Můžete říct: „Tenhle muž je mým nejlepším přítelem. Kamkoliv půjde, půjdu za ním.“ Anebo: „Tenhle člověk je z mojí země.“ Nebo můžete říct: „Tohle je můj obchodní partner.“ Protože když přijde den očišťování, budou dva směry pohybu. Bible říká, že v den očišťování musí každý, kdo je ve svatyni, jít ze svatyně ven. Každý, kdo bude ve svatyni, se z ní musí dostat pryč. Musí jít pryč ze svatyně. Dokonce i ti, kteří jsou na vnějším nádvoří, se budou někam pohybovat. Proč se to bude dít? Protože nejvyšší kněz prochází skrze oponu do svatyně. Nejvyšší kněz se prolamuje do svatyně svatých, zatímco všichni ostatní se vrací. Všichni ostatní jdou nazpět. Ale Bible říká, že my nejsme synové zatracení, kteří se vracejí k zatracení. Nejsme přece ti, kteří se vrací k zatracení. Jsme ti, kdo se tlačí kupředu ke spasení své duše. (Žd 10:39)

Bůh mi v dubnu řekl, že jsme vstoupili do období očišťování. Co to znamená prakticky? Když někdo přijde, aby zde kázal, anebo s někým mluvíte, musíte položit Bohu otázku: „Je tento člověk, který tu káže, na cestě zpátky, anebo je na cestě kupředu, aby se prolomil skrze oponu?“ Takovou otázku si musíte položit. Pokud si ji nepoložíte, budete ztraceni, protože každý se musí rozhodnout, kam směřuje. Pokud patříte k těm nerozhodným... Víte, na koho se zaměřují během volební kampaně? Víte, bratří, že u vás v Americe budou zase volby? Zaměřují se na ty nerozhodnuté. Jsou to lidé, kteří ještě nedospěli k rozhodnutí, koho budou vlastně volit, ti se nechají lehce přesvědčit. Jsou ochotni směnit svoji víru za něco jiného. Budou na vás tláčit. Začnou vás zpracovávat. Chtějí vás nějakým způsobem přesvědčit. A to je důvod, proč se musíte rozhodnout na této konferenci.

Toto je konference rozhodnutí. Jdete dopředu? Anebo jdete zpátky? Mnozí už se rozhodli a vrátili se. Já sám jsem šel zpátky. Vlastně se modlím, aby mě Bůh obrátil správným směrem. Mnozí z nás, kdo jsme součástí tohoto hnutí poslední doby, jsme se dostali na určité místo, na kterém jsme se otočili zpět. Došli jsme na místo setnutí hlavy duše. A tak jsme se otočili a začali se vracet zpět. Ti z nás, kteří jsou ve službě, to vedli. Starší. Pastoři. To jsou hlavní viníci. Takže říkáme, že v den očištění bude jenom jeden, a to Kristus. V den očišťování se všechno ostatní

⁶ Leviticus 16:17 – „Žádný pak člověk ať není v stánku úmluvy, když on vchází k očišťování do svatyně, dokudž by on zase nevyšel a očištění za sebe, za dům svůj i za všecko množství Izraelské nevykonal.“

rozplyne. Jediná otázka, která zůstává, je: Jste v Kristu, nebo ne? Víte, naše vize se musí potkat s tímto záměrem. Bůh na základě toho může odbourat řadu bariér. Jeden překlad dokonce říká, že každá duše, která se v den očišťování nebude ponižovat, je už zatracena. Máte-li Bibli a její různé překlady, najděte si to. King James říká, že bude vyřata. Některé překlady říkají, že bude zničena. Ale myslím, že Youngův doslovný překlad říká, že již byla zničena. Dospěli jsme do bodu rozdělení. Nechci kázat rozdělení v církvi, ale dojde k oddělení.

To oddělení je oddělení pro Krista. Je to oddělení, které znamená prolomit se oponou do nové zkušenosti. Prolomení se oponou nás přivádí do nové zkušenosti, a sice do zkušenosti kněžství.

Prolomení se
oponou
nás přivádí
do nové
zkušenosti,
a sice
do zkušenosti
kněžství.

prvorozený. Nemůžete být knězem, pokud nejste prvorození. To je princip z Božího slova. Kněží byli vybíráni z prvorozených. Prvorozený je kněz. Prvorozený je ten, který se prolomil tělesností. Prolomil se oponou tělesnosti, oponou světskosti, oponou člověčenství. Ti budou prvorození Boží. Ti také budou kněží podle řádu Melchisedechova. Boží slovo říká, že budeme na zemi vládnout jako kněží a králové. Když nahlédnete do Zjevení 20:6, Boží slovo velmi jasně říká, že první vzkříšení je vzkříšení kněží. První vzkříšení je pro kněze. Požehnaný je ten, který je účasten prvního vzkříšení. Protože to budou kněží Boží. Budou to kněží. Mluvíme tedy o kněžství, o principech kněžství, o principech přinášení obětí. Kněz musí přinést oběť.

Ale před tím, než může kněz přinést oběť, musí být posvěcen. Musí být oděn. Musí si obléct oděv. To zmiňuji jen bokem. Je to však důvod, proč musíme kázat o šatníku. To je důvod, proč musíme mluvit o oblečení. Ženy musí přestat nosit kalhoty, protože to není oděv pro kněze. Kněz musí nosit kněžské roucho. Oděv, který nosíme, mluví o našem posvěcení. Policistu také poznáte podle toho, jaké má oblečení. Je to znak identity. Mluví to o vaší osobnosti. Píše se: Pomaž Árona, oděj Árona určitým způsobem, aby to bylo pro krásu a pro slávu. Oblečení, které měl Áron na sobě, ukazovalo na Boží slávu. Mělo vyjádřit a projevit Boží osobnost. Neexistuje, aby někdo z Božích kněží o této věci s Bohem diskutoval. To, co lidé ve světě udělali s oblečením, je duch homosexuality.

Začalo to v šedesátých a v padesátých letech. Ať se muži oblékají jako ženy a ženy jako muži. Dosáhli tím zrušení existujících bariér. Byl to způsob, jak odstranit bariéry. Otupili naše smysly, aby už nikomu nebylo jasné, kdo je žena, a kdo je muž. Měli totiž cíl. Přijde čas, kdy si muž vezme muže, a nikomu se to nebude zdát divné. Je to duch homosexuality. Je to duch sodomie. Boží slovo říká, že sodomita nemůže vstoupit do Božího shromáždění po dalších deset generací. Pokud ten duch pracuje ve vás, nebudete schopni před Boha předstoupit jako Boží kněz. Jeden kus oděvu, který musel mít Áron oblečený, byla lněná suknice. První věc kvalifikující kněze je sexualita. Musí být vykoupená. Duch homosexuality ji poskvřňuje. Ženy musí zůstat ženami. Muži nechť jsou muži. Potřebujeme mít v Božím domě muže. A také tam potřebujeme ženy. Nepotřebujeme tam sodomity. Někoho, kdo má ducha půl na půl. Je to totiž duch vzpoury a jde proti principu, že duše musí přijít o svoji hlavu. Duše člověka se vzbouřila vůči Bohu. Duše člověka se dostala do vzpoury vůči Bohu, a to je kořen problému. Mluvíme-li o spoludědictví v Kristu, pak bude způsobilost vaší i mojí duše hodnocena na základě vzpoury. Pokud chodím ve vzpouře, nemůžu přijít před trůn. O tom není třeba mluvit. Duch vzpoury je to, co vás diskvalifikuje. Proč bych se mu tedy měl poddávat, byť v takové malé věci, jako je oblečení? Je mnoho příkladů, které najdeme i mezi sebou.

Nejvyšší kněz se
prolamuje do
svatyně svatých,
zatímco všichni
ostatní se vrací.

Bůh musel prozkoušet Davidovu loajalitu. David byl třikrát pomazán a v těch situacích Bůh prozkoušel jeho loajalitu. Bůh ho musel dovést na místo, kde se mohl vzbouřit. Ale on pokaždé zvítězil. David pokaždé zvítězil. Bůh viděl, že David je muž podle Božího srdce. Bůh ho pomazal, aby byl králem, ale nemohl by být králem, pokud by měl v sobě vzpouru. Musel být králem skrze Boží řád. Bratří, Bůh nás přivádí na místo, kde budeme prozkoušeni. Naše duše musí tedy být posvěcena, tak jako byli posvěceni kněží. Víte, toto je rovina, o které jsme se ani nezačali bavit, protože knězem Božím je duše člověka. Služba, kterou Bůh očekává, je služba vycházející z vaší duše, z vašeho srdce. O tom jsme ještě ani nezačali mluvit. Jakým způsobem tedy chceme přežít d'áblův prudký

útok? Víme, že naše tělesné žádosti bojují proti duši.⁷ Celá bitva se odehrává v duši. Dábel útočí proti církvi na úrovni duše. Bratří, kde bojujeme proti d'áblu my? My stále ještě chodíme po zemi. Ještě jsme pořád jen chodci. Haleluja.

Proto, bratří, musíme učinit rozhodnutí. Musíme vystoupit výš. Musíme opustit současné uspořádání věcí. A abychom vystoupili výš, musíme porozumět Božímu záměru. Letniční řád věcí byl založen na vzpouře. Uspořádání, které vyšlo z Azusa street, v sobě obsahovalo vzpouru. Neměla se z toho totiž stát instituce. Bylo to něco, co nás mělo dovést na novou rovinu. A tou rovinou je skutečná rovina duše. Avšak d'áblu se podařilo nás zbavit pozornosti. Vyrušil církev. Mnozí z nás jsme se do této vzpoury narodili. Když tedy přemýšlíme o církvi, naše porozumění církve je v podstatě shodné s tím, jak Bůh chápe vzpouru, a je to něco, co nás nikdy nepřivede do plnosti Boha.

Služba, kterou
Bůh očekává,
je služba
vycházející z vaší
duše, z vašeho
srdce.

Důvodem je právě toto slovo – přijetí za syny. Bůh vás povolal, abyste byli synové skrze přijetí za syny. Vaše adopce má určitý záměr, který má Bůh ve své mysli. Písmo říká: Vyvolil jsem Sión za svoje místo přebývání na věky. (Ž 132:13-14) Jediný způsob, jak ve vás může Bůh přebývat, je skrze ducha. Někdo to nazval duchem přijetí za syny. Duch adopce. To je ten klíč. Boží slovo říká, že skrze jednoho ducha jsme pokřtěni do Krista.⁸ Nemůžete tedy vstoupit do Krista jiným způsobem, než že ve vás bude konat dílo duch adopce. Duch adopce má jen jedno poslání, a sice učinit moji duši synem Božím.

Když mluvíme o synu, mluvíme o zralosti. Mluvíme o škole a učení. Mluvíme o zjevení. Mluvíme o změně od slávy k slávě. To je důvod, proč přišel Boží duch – aby pro nás učinil tyto věci. Bez takového ducha nemůžete být synové. Žádný člověk nemůže být člověkem bez ducha člověka. Nemáte-li ducha, nemůžete být člověkem. Nicméně, pokud svého ducha udusíte, pokud budete svému duchu vzdorovat, stane se z vás zvíře.

⁷ 1. Petrova 2:11 – „Nejmilejší, prosímť vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kterých rytěrují proti duši.“

⁸ 1. Korintským 12:13 – „Skrze jednoho zajisté Ducha my všickni v jedno tělo pokřtěni jsme, buďto Židé, buďto Řekové, buďto služebníci, nebo svobodní, a všickni v jeden duch zapojeni jsme.“

S tím cílem pracuje ďábel, to je to, co z nás chce udělat. On ví, že pokud se mu podaří oddělit naši duši od ducha, budeme schopni fungovat už jenom jako zvíře. Bůh to musel dopustit. Jak jinak by mohla vzejít sláva? Jen tak může dovést mnoho synů do slávy. To je možné pouze svobodnou volbou. Pokud si zvolíte dobře, pak se poddáváte duchu adopce. A může do vás přijít duch Boží. Přichází do vás v okamžiku, kdy jste pokřtěni Duchem proto, aby obživil vašeho ducha. Ale tím dílo neskončilo, protože cílem je vaše mysl. Cílem jsou vaše a moje emoce. Cílem jsou vaše city a touhy. To je to, po čem Bůh jde. Nicméně, přesně po tom jde také ďábel. A tak se píše, že tělo žádá proti duchu.⁹ Proto zuří válka. Ta věc, kterou chce Bůh ... přesně o ní ďábel prohlásil, že bude jeho – duše bude moje. Ale jediný způsob, jakým ďábel může mít moji nebo vaši duši, je skrze podvod. Přivede tě na myšlenku, že Bůh tě povolal k tomu, abys byla ženou v domácnosti. Anebo, v mém případě, že mě Bůh povolal k tomu, abych byl lékařem. Jste odříznuti. V tu chvíli vás ďábel odřízl, protože začnete jednat jako lékař. Ne jako Boží syn. Je to spojeno s určitou mentalitou. Jaká je vaše mentalita? Jak vnímáte sami sebe? Jakým způsobem byste se popsali?

Když se podíváte do 1. kapitoly Ezechiela, začnete se dozvídat, kdo jste. Už jste někdy četli první kapitolu Ezechiela? Ezechiel, kapitola první vám říká, kdo jste. Začne otvírat vaše oči, abyste věděli, co Bůh říká o tom, kdo jste. Haleluja. Včera jsem se díval na některé verše. Bible říká, že díky Boží dobrotě je Boží lid radostný. (1Král 8:66) Díky Boží dobrotě jsme radostní. Jejich vzezření se změnilo. Jejich povaha se změnila, protože přijali Boží dobrotu. Je ještě další verš, který říká, že jedli a pili a radovali se. Stejný výsledek – zase veselost. Ale jedna vychází z přijetí Boží energie, zatímco ta druhá je z přijímání uhlovodíků ☺. A proteinů a vitamínů. A antioxidantů ☺. A člověk je veselý. Co vám to říká, bratří? Ne samým chlebem živ je člověk. Vaše tělo není závislé na vitamínech. Může mít vitamíny. Ale Bůh ho nestvořil pro vitamíny. Vitamíny jsou náhradní program ☺. Taková náhražka. Když Adam zhřešil, když byla duše odříznuta od ducha synovství... Víte, záměr ducha synovství je sytit naši duši. Měl naši duši ozdobit. Měl naši duši posvětit. Měl naši duši učinit krásnou. Měl duši připravit jako Boží příbytek.

Duch Boží je v Božím slově často znázorňován jako voda, je to tak? Píše se, že z vnitřností těch, kdo věří, poplynou řeky vody živé. (Jan 7:38)

⁹ Galatským 5:17 – „Nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu. Ty pak věci jsou sobě vespolek odporné, tak abyste ne hned, což byste chtěli, to činili.“

Ukazuje vám to výsledek. Na počátku je potřeba udělat první práci. Ta řeka musí nejdřív plynout dovnitř, než může plynout ven. Nejdřív ta řeka musí plynout dovnitř, a teprve potom může plynout ven. Když ta řeka nateče nejdřív dovnitř, naplní vaši duši. A pak začne vytékat ven. Ďáblův plán je odříznout toto spojení. Mnozí z nás sklouzli zpátky. Musíte mi odpustit. To odpadnutí začíná u mě. Naše srdce vychladla. Víte proč? Protože vyschl olej. V Božím domě vyschl olej. A když vyschl olej, vyhasl i oheň. Oheň je způsoben olejem. Přítomnost oleje vlastně vyjadřuje napojení na zdroj. Mnozí z nás si nejsou jisti napojením na Ducha svatého. Mluvíme v jazycích, trošičku se občas zatřese. Ale plynutí, toho se nám nedostává. A to je nemoc, ze které nás Bůh chce uzdravit. Je to nemoc, kterou chce uzdravit, abychom byli napojeni na řeku. Neboť je řeka, která obveseluje Boží město. (Ž 46:4) Má-li tedy řeka téct, duše musí být napojena. Ale jak může být napojena, když má stále ještě vlastní hlavu? Kde jsou ústa? Kde máte ústa? Jsou na hlavě. Haleluja. Svoje ústa máte na hlavě ☺. Boží slovo říká, že v ten den se jednoho muže přidrží sedm žen, které říkají: „Budeme jíst svůj vlastní chléb.“ (Iz 5:1) Budeme jíst svůj vlastní chléb. Pokud jíte svůj vlastní chléb, pak nejste spojeni s hlavou. Kristus musí sytit vaši duši. Pokud není vaše duše napojena na Krista, není spasena. Spasení mé duše závisí na mém napojení na Krista. A jediný způsob, jak toho dosáhnout, je připravit se o hlavu. Tím se napojím na Krista. To je dílo, ke kterému nás, bratří, Bůh povolal.

Tato církev je odlišná od letniční církve. Je to církev ztracených ovcí Krista. Kristus bude pánem. Letniční církev je místo, kde je pomazání Krista. Byli jsme přivedeni ke křtu a všichni víme, že křty jsou zkušeností vnějšího království. Umyvadlo byste našli na vnějším nádvoří. Církev svatyně tam dorazila. Ale je to něco jiného než církev ducha, církve, která chodí a funguje skrze Ducha. Bůh mluví o sedmeru Božích duchů. Mluví o sedmi lampách, které hoří v církvi. (Zj 4:5) Zjevně je to sedm dimenzí ducha Božího rozptýlených napříč celou církví. Ďábel je přesvědčen, že to je něco, do čeho nejsme schopni vstoupit. Je si velmi jistý tím, že zůstaneme tělesní. Bůh vás povolal ještě dříve, než jste se stali Američany. Povolal vás ještě dříve, než jste se stali Čechy nebo Nigerijci. Není to tedy o Čechách, Američanech nebo Nigerijcích. Je to o synovství.

To je věc, která je velmi těžká, protože jsme všichni velmi citliví. Když se chce někdo něčeho dotknout, reagujete: „Na to nesahej, na to mi nesahej!“ Bratří, my musíme jednat se svým tělem, se svou osobností. Musí to ustoupit. Část toho problému, hlavní problém, který máme, je to,

že v církvi není žádná touha otevřít brány. Netoužíme po tom. Rozdíl mezi námi a bratřími na Azusa street je touha. Oni toužili. Byli hladoví. Čekali. Hledali. Byli připraveni na křest Duchem. Čekali na navštívení. Vše, co dělali, bylo v očekávání na tu zkušenost. My máme znalost v hlavě, ale jako lid jsme se ještě nerozhodli, že toto je něco, co potřebujeme. Není to naše společné rozhodnutí. Že se prolomíme skrze oponu. Někdy se rozhodneme, že to uděláme, a jindy si zase říkáme, že je nám to jedno. To je důvod, proč Boží slovo říká, že člověk dvojitě myslí je nestálý na všech svých cestách. (Jak 1:8) Jsem si jistý, že vám neříkám žádnou novinu. Možná někteří řeknou, že je dobře, že to opakuji. Ale Bůh mluví o vášni. Když na Sión přišly porodní bolesti, tak porodil. Bratří, my potřebujeme vašeň pro tuto zkušenost. Došli jsme na místo stánků, kde k nám sestupuje třetí nebe. Ale nejsme z toho nadšeni. Není v nás nic, co by nás pudilo, co by hledalo, co by bylo hladové. A toto je prvek, který se musí změnit. Potřebujeme vašeň. Potřebujeme hlad. Potřebujeme rozhodnutí.

Bratří, my
potřebujeme
vášeň pro tuto
zkušenost.
Potřebujeme
hlad.
Potřebujeme
rozhodnutí.

Musíme se rozhodnout a říct: „Moje srdce je ustaveno.“ Musíme být zacílení. Ve své mysli musíme mít naprosto jasno, co hledáme. Proč vůbec máme tyto konference? „Bolí mě noha, Bože, uzdrav mi nohu.“ Dobře, Bůh může uzdravit vaši nohu. Ale nenaplní to Jeho záměr. Jeho záměrem je Jeho dům. I když se podíváte na historii Izraele, zjistíte, že nejdůležitějším prvkem byl chrám. Všechno, co Bůh činil, mělo souvislost s chrámem. A to se nezměnilo. Dokud nezačneme mluvit o Božím chrámu, o záležitostech, které se týkají Jeho domu, nejsme způsobilí k obdržení věcí synovství. Věci synovství jsou dány synům. Ne miminkům. Ne dětem ze samoobsluhy. Těm dětem, které jen hledají, co mohou dostat od Boha. „Nemám dům, Bože, dej mi dům.“ „Nemám nic k jídlu, prosím Tě za jídlo.“ „Rozrušuje mě soused, vysvobod' mě od mého souseda.“ „Můj šéf v práci je na mě krutý, prosím Tě, vysvobod' mě od něho.“ „Naše vláda dělá pro své občany zlou politiku, vysvobod' nás od této vlády.“ A tak vlastně jdeme z jedné krize do druhé. A jsme neustále v obraně. To musíme změnit. Je potřeba, abychom začali útočit. A sice tím, že se začneme zabývat věcmi krále. Tím, co se týká chrámu. Podíváme-li se do knihy Daniela, zjistíme, že všechna jeho proroctví měla

co do činění s očištěním chrámu. Ptal se: „Jak dlouho bude trvat, než bude očištěna svatyně?“ (Dan 8) Bylo mu řečeno dva tisíce tři sta dnů. Byly mu dány čtyři údaje. První z nich je 1260. Druhý je 1290. Další je 1335.

A nejdelší z nich je 2300. A to období má co do činění s obnovením chrámu. Aby dal Bůh povstat duchovní církvi.

Církev,
která zvítězí, bude
církví světla.

Jakým způsobem se
vdáme za Krista,
pokud se dosud
pohybujeme na
úrovni temnoty?

Zakončím v Danielovi ve 12. kapitole. Bible říká, že ti, kdo jsou moudří, budou svítit jako hvězdy a budou zářit jako jasné nebe na věky věků. Nevím, jestli rozumíte angličtině, nevím, jestli rozumíte této angličtině. První a druhý verš mluví o vzkříšení. Říká se tu, že v posledních dnech budou někteří vzkříšeni. Někteří povstanou k ztracení a někteří k životu. Pak to více osvětluje a říká, že ti, kdo budou moudří, budou zářit jako hvězdy.

A ještě jedna věc. Chcete-li sloužit jako kněz, musíte být oděni do správného roucha. Je to velmi podstatná věc, když jde o kněžství. Chcete-li fungovat v pekle, vaše duše musí být oděna temnotou, rozumíte? Píše se, že ďábel zatemnil mysl těch, kteří nevěří. Když Adam zhřešil, jeho duše potemněla. Temnota se stala jeho přirozeností. Chcete-li fungovat v království Božím, také se musí změnit přirozenost vaší duše. To je důvod, proč Bůh říká, že učiní novou smlouvu. Jde mu o to, co je uvnitř v nás. Bůh musí změnit to, co je uvnitř, a dát nové posvěcení. Ve 12. kapitole Zjevení se píše o ženě, která byla oděna sluncem. To slovo je *peribaló* a ti, kdo znají řečtinu, vědí, o čem to mluví. Znamená to být naplněn světlem, zahalen světlem. Mluví to o podstatě, o přirozenosti světla. Církev, která zvítězí, bude církví světla. To světlo musí být v emocích. Světlo musí být v našich touhách. Musí být v naší mysli. Musíme být prostoupeni světlem, abychom přinesli novou dimenzi. Cožpak nám Bible neříká, že Ježíš byl vzat na horu a na té hoře byl proměněn? Jeho oděv, Jeho vzezření bylo proměněno. Je tam použito slovo *prosopon*. *Prosopon* znamená osobnost. Jeho tvář, Jeho osobnost, charakter, začal zářit jako slunce. Jakým způsobem se vdáme za Krista, pokud se dosud pohybujeme na úrovni temnoty? Tělo a krev. Nízká dimenze si nemůže vzít vysokou dimenzi. Bratří, musíme vystoupit výše. Duše, moje duše se musí změnit. Ježíš je vzorem. Ježíš je hlava Krista, je prvorozený Krista. Každý, kdo

chce být v Kristu, musí být jako Ježíš. Rozdíl je v té povaze světla. Mluvíme o pěti moudrých pannách. Měly olej ve své duši. Olej mluví o charakteru světla. Je to také povaha Krista. Bůh je duch, a ti, kteří ho uctívají, ho musí uctívat v duchu a v pravdě. Ten, který je spojen s Kristem... Jaký je? Jsou jeden duch. Mluvíme o manželství. O kněžství. O spojení. Abychom toho byli schopni, musí přijít změna. A k té Bůh přivádí církvev. Žádá od nás, abychom změnili svoje priority. Způsob, jakým jsme fungovali. Způsob, jakým jsme dělali svoje věci.

Bratří, bude to pro nás nová zkušenost. Vidím novou církvev. Nový řád v církvev. Všechno se změní. Všechno se bude muset změnit. Musíme začít být duchovní. Už nemůžeme nadále fungovat na této rovině. Věřím, že je to něco, co musíme prozkoumat. Musíme to prozkoumat, starší to musí prozkoumat. Nevím přesně, co s tím uděláme, ale v mysli musíme dospět na určité místo – toto je cesta, po které půjdeme. Jsou mnozí, kteří touto cestou jít nechtějí. Jsou mnozí, kteří se bojí duchů. Když jim zmíníte duchy, reagují: „Ne ne, nechceme mluvit o duchách, jsme letniční lidé.“ Ale Bůh nás povolává, abychom byli duchovními lidmi. Planety jsou vaši sousedé. Jsme na jedné planetě, ale jsou i další planety. A tak jste nebeští. Není na vás nic zemského. Jste nebeští. Když odejde duch člověka, jde k Bohu, a to je nebeský pohyb. Všechno, co má co do činění s člověkem, je ve své podstatě nebeské. Boží slovo říká, že ve dni milostivého léta se musí každý člověk navrátit do domu svého otce. Do toho, co mu patří, do svého dědictví. Boží slovo říká, že Bůh je náš příbytek. Musíme se vrátit do svého dědictví, které máme v Kristu. Bůh nás vyvolil k tomu, abychom byli účastníci Krista. A já věřím, že jsme do tohoto bodu dospěli. Chvála Pánu. Amen.